

[Rager.]

Man maa i nogen Grad undre sig, naar man ser, at det er lykkedes at fremtrylle en Række Adresser og Underskrifter med Henvendelse til Rigsdagen om at sørge for at opretholde denne Kasse, men jeg gaar naturligvis ogsaa ud fra, at alle de paagældende har kun skrevet under ud fra en rent ideologisk Indstilling. Det kan jeg anerkende, men jeg er lige saa sikker paa, at hvis de paagældende fik Lejlighed til nærmere at se, hvad Kassen byder af administrative Vanskeligheder, hvorledes den gaar paa tværs af hele Systemet, og havde forstaaet dette, og de saa dertil havde faaet nogle smaa løse Blade af Kassens Historie og maaske fra Arbejdsdirektøren, som næst Ministeren er Statens højeste Embedsmand paa dette Omraade, fik en nærmere Redegørelse, ja, saa tror jeg, Underskriverne vilde sige til sig selv: en Underskrift er nu en Ting, man skal være noget varsom med at give fra sig! Den Stemning, der er oparbejdet, staar ikke i rimeligt Forhold til den Sag, som den vil forsøge at defendere, og jeg for mit Vedkommende anbefaler med den største Sindsro Vedtagelsen af den Paragraf, der medfører, at denne Kasse ikke længere kan have Statsanerkendelse.

Jeg peger paa — og jeg takker Ministeren derfor —, at der gives Kassen Mulighed for en god Afvikling, idet jeg forstaar Lovforslaget saaledes, at Medlemmerne af Kassen vil kunne gaa over i de Arbejdsløshedskasser, som de formentlig maatte være fagligt tilknyttet, paa den Maade, at de, hvis de ønsker dette, straks gaar over med de fulde Medlemsrettigheder. Tilbage bliver maaske nogle Medlemmer af Kassen, der ønsker at fortsætte uden Statsanerkendelse, hvilket jo vil være muligt for dem.

Denne Kasse har jo nogen Formue. Af denne Formue skal, saaledes som Forholdene er i Praksis, den Del, som hidrører fra offentlige Tilskud, gaa tilbage til de offentlige Kasser, men der bliver formentlig en Del tilbage, og jeg henstiller til den højtærede Minister, hvis det viser sig, at der er et passende Antal Medlemmer, der vil fortsætte med Kassen under de nye Vilkaar uden Anerkendelse, da at se saa velvilligt som muligt paa Spørgsmaalet om Anvendelsen af den Formue, som maatte være tilbage. Jeg mener altsaa dermed, at jeg henstiller, at de Medlemmer, der eventuelt vil føre Kassen videre — saafremt de er saa mange, at man finder der er Mening i, at det sker —, faar denne Formue stillet til Disposition, naturligvis paa visse Vil-

kaar, saaledes at der ikke bliver Tale om en hurtig Likvidation og Uddeling, men at der skabes en virkelig fornuftig Basis for en Videreførelse af Kassen uden Stats-tilskud.

Jeg skal i Henhold til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Begyndelsen af mit Foredrag, ikke komme ind paa de øvrige Ændringer, som foreslaas her.

Gregersen: Vi har tidligere drøftet en Række af de Spørgsmaal, Lovforslaget omhandler. Det har flere Gange tidligere vist sig, at Arbejdsløshedsforsikringslovens Bestemmelser har været utilstrækkelige under langvarige Arbejdsløshedsperioder, og vi har her i Tinget ved flere Lejligheder vedtaget Love om ekstraordinære Udbetalinger gennem Arbejdsløshedskasserne. Retsforbundet har ved disse Lejligheder tilkendegivet sin Stilling til Spørgsmaalene og bl. a. givet Udtryk for den Opfattelse, at Lovens § 15 under langvarige Arbejdsløshedsperioder var for snæver, og vi ser derfor med Velvilje paa det foreliggende Lovforslag. Vi mener ikke, at der vil blive Tale om en Merudgift paa 10 Mill. Kr.; det vil der maaske nok i Forhold til den permanente Lov, men ikke i Forhold til de Beløb, der er bevilget i de Aar, der er gaaet under den langvarige Arbejdsløshedsperiode.

Vi er, som sagt, velvilligt indstillede over for Lovforslaget; kun har vi den samme Anke, som er kommet til Udtryk fra flere Sider, nemlig mod, at man nu vil skride til at ophæve Stk. 3 i den gældende Lovs § 6 vedrørende Landskasser. Socialministeren har i det andet høje Ting gjort gældende, at han allerede i 1927 udtrykkeligt har gjort opmærksom paa, at hvis det Ændringsforslag, som muliggjorde Dannelsen f. Eks. af Kristeligt dansk Fællesforbund, blev vedtaget, gav man ad den Vej Adgang til, at Statsarbejdere, Maskinarbejdere paa Hærens og Flaadens Værksteder og ved Reparationer i mange andre Virksomheder, Folk, der kunde betragte sig som nogenlunde fast ansatte, gik over i en Landskasse for derved at sikre sig en Understøttelse, oven i Købet en ret høj Understøttelse, for et langt lavere Kontingent, end hvis de skulde bevare Fællesskabet med Arbejderne i vedkommende Fag. Det er det, som den nuværende højtærede Socialminister hævder, at han har sagt for 10 Aar siden.

Det er altsaa 10 Aar siden, Ministeren gjorde opmærksom paa denne paastaede Fare, og Forholdet er det, som det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at den omtalte Kasse er blevet en oplagt Fiasko. Der er